

Arrest

nr. 38 813 van 16 februari 2010
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN WEYENBERGE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 maart 2002 het Rijk binnen en diende op 14 mei 2009 een tweede asielaanvraag in. Op 21 september 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Arabische stam Reizegat. U bent geboren en getogen in Al Mazmom in de provincie Sinnar, gelegen ten zuiden van de Soedanese hoofdstad Khartoum. Uw stam Reizegat zijn veehouders en nomaden van herkomst uit de provincie Darfur. Uw voorouders migreerden naar de streek van Sinnar, waar uw ouders opgroeiden tot bemiddelde veehouders en veehandelaars. Er ontstond echter een bloedige vete tussen uw familie en een familie veehouders van een andere Arabische stam, de Sabaha. Nadat uw vader en broer in de jaren 1990 werden vermoord door leden van de Sabaha in het kader van bloedwraak, rekende uw familie op u voor bescherming. U wilde echter niet deelnemen aan deze voortdurende familieveten en bloedwraak. Als student was u bovendien tegen het regime in Khartoum, ondermeer omdat zij politieke controle over uw regio wilde krijgen door het leveren van wapens aan bepaalde stammen. U

besloot uw familie en streek te verlaten. U wilde hogere studies doen en probeerde een nieuw leven te beginnen in Kosti bij uw oom. U voldeed uw legerdienst in 1999 of 2000 in Khartoum. U wilde in Khartoum studeren aan de universiteit, maar slaagde daar niet in. U besloot Soedan te verlaten en reisde in augustus 2001 per vrachtwagen naar Libië. Van daar uit reisde u per schip naar België. U kwam toe in België op 15 maart 2002 en vroeg een **eerste maal asiel** aan op 18 maart 2002. Na het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken, werd op 18 april 2002 een weigeringsbeslissing genomen. U tekende beroep aan, maar wegens ziekte was u afwezig op het geplande gehoor door het Commissariaat-generaal. Uw asielaanvraag werd afgewezen per beslissing van het Commissariaat-generaal van 27 juni 2002 omdat u naliel gevolg te geven aan de vraag van het Commissariaat-generaal om bijkomende inlichtingen te verschaffen. Uit vrees om teruggestuurd te worden naar Soedan, vluchtte u naar Frankrijk. U vroeg er asiel aan, maar deze werd niet onderzocht en u werd door Franse overheid overgebracht naar België. U keerde niet terug naar Soedan en verbleef jarenlang illegaal in België. Op 14 mei 2009 vroeg u een **tweede maal asiel** aan op basis van dezelfde feiten en met toevoeging van uw deelname aan een politieke betoging in Brussel op 4 april 2009.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst Soedan te hebben verlaten omwille van tribale, sociale en politieke problemen. U herhaalde de reeds voor de Dienst Vreemdelingenzaken in 2002 afgelegde tribale problemen in uw streek van herkomst Sinnar, met name de bloedige vete tussen uw familie (stam Reizegat) en een familie van de stam Sabaha. U wilde niet meedoen aan deze voortdurende vete en bloedwraak. U besloot uw familie en streek te verlaten. U wilde hogere studies doen en probeerde een nieuw leven te beginnen in Kosti en in Khartoum. Uw houding leidde tot spanningen met uw familie (moeder, zus en neven). U vermeldde een niet nader gepreciseerde erfeniskwestie, maar anderzijds verklaarde u uitdrukkelijk dat u geen geldelijke problemen kende (kent) omdat uw oom in Kosti uw deel van het familievee voor u kon (kan) te gelde maken (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Het gaat hier kennelijk om een familiaal en lokaal probleem van bloedwraak, dat op zich geen internationale bescherming kan rechtvaardigen.

U voegde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal aan voornoemd familiaal en lokaal stammenconflict een politiek aspect toe dat geheel niet ter sprake kwam in het kader van uw eerste asielaanvraag, in casu tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken in 2002 (zie gehoorverslag DVZ dd. 11.04.2002, p. 13). U slaagde er voor het Commissariaat-generaal echter niet in om dit politiek aspect hard te maken of een desbetreffend risico op persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. U verklaarde geen lid te zijn (geweest) van een politieke partij en dus ook niet politiek actief te zijn (CGVS, p. 4). U stelde weliswaar als student politieke opvattingen te hebben geuit tegen het Soedanese regime, maar uw verklaringen hieromtrent waren vaag en incoherent. U stelde samen met medestudenten het ongeletterde en onwetende volk te hebben aangesproken over maatschappelijke problemen en traditionele praktijken zoals bloedwraak, besnijdenis en slavenhandel (p. 4). U stelde dat u uw vader volgde in zijn kritiek tegen Soedanese politici die misbruik maakten van de onwetendheid van het volk. Als voorbeeld hiervan, vermeldde u toenmalige politici van de politieke partij Umma, terwijl die partij tegenwoordig oppositie voert tegen het huidige regime van president El Bashir, zoals u zelf bevestigde (CGVS, p. 4). Gevraagd of u persoonlijke problemen kreeg omwille van uw politieke overtuigingen, vernoemde u enkel uw deelname als student aan een conferentie in Sinnar en uw ondervraging door de politie, die u aanmaande te stoppen met het "verhelderen" van het volk (p. 4). U verklaarde dat de Soedanese overheid zich vooral stoorde aan uw kritiek betreffende wapenlevering aan bepaalde stammen in uw streek met het oog op politieke controle (p. 4). U bleef hierover vaag, maar bevestigde uiteindelijk dat het huidige Soedanese regime aan uw eigen stam Reizegat wapens levert (in Darfur) en hen als bondgenoten behandelt (p. 5).

Uit uw relaas blijkt dat u ook actueel niet wil terugkeren naar Soedan omdat u in het algemeen een tegenstander bent van het regime van Al Bashir en omdat een politiek ambitieuze verwant van u het regime steunt (p. 4 en 5). Voornoemde politieke elementen vermeldde u voor het eerst op het Commissariaat-generaal in het kader van huidige tweede asielaanvraag. Als verantwoording hiervoor, stelde u dat u tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken in 2002 in het kader van uw eerste asielaanvraag geen tijd had gekregen om deze elementen in te roepen (CGVS, 4). Dit argument overtuigt niet, te meer daar het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken van 11 april 2002 uitgebreid en gedetailleerd kan worden genoemd.

Verder vermeldde u nog een nieuw element, namelijk uw aanwezigheid tijdens een politieke betoging op 4 april 2009 in Brussel. Er vond toen een betoging plaats die gericht was tegen de beschuldiging van

het internationaal strafhof in Den Haag ten aanzien van de Soedanese president Al Bashir (CGVS, p. 5). U wilde samen met drie andere landgenoten een tegenbetoging houden. Jullie wilden jullie opinie kenbaar maken voor de camera's van de media, maar jullie werden hiertoe verhinderd door Belgische overheidsagenten. De agenten verantwoordden hun tussenkomst door aan jullie te verklaren dat jullie actie op die plaats kon leiden tot conflict en geweld. U meent dat personen van de Soedanese ambassade jullie waargenomen hadden en de Belgische agenten waarschuwden (p. 5). Deze laatste beweringen komen gesolliciteerd voor en onvoldoende ernstig om een gegronde vrees voor politieke vervolging in geval van uw terugkeer naar Soedan te rechtvaardigen.

Uit het voorgaande dient besloten te worden dat u geheel niet hard kon maken dat u 7 jaar geleden Soedan verliet omwille van politieke motieven, noch dat u actueel niet terug wil omwille van een gegronde vrees voor politieke vervolging.

Er dient nog opgemerkt te worden dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in 2002 (eerste asielaanvraag) verklaarde slechts twee maanden legerdienst te hebben voldaan (enkel instructie, de rest niet) en de resultaten van uw examens niet te kennen omdat u deserteerde (zie gehoorverslag DVZ dd. 11.04.2002, p.13). Hiervan was echter geheel geen sprake tijdens uw huidige tweede asielaanvraag. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal, verklaarde u uw legerdienst te hebben voldaan in 1999 of 2000 (CGVS, p. 2). Gevraagd naar het verloop van uw legerdienst en uw activiteiten, verklaarde u enkel dat u het verkeer moest controleren (CGVS, p. 2). U stelde later tijdens het gehoor ook veel problemen te hebben gehad tijdens uw legerdienst, maar u bleef hier vaag over en verwees enkel naar "dezelfde problemen" die u eerder vermeldde met betrekking tot uw voornoemde (politieke) "opvattingen tegen het regime" (CGVS, p. 3). U sprak op het Commissariaat-generaal geheel niet over een vroegtijdig afbreken van uw legerdienst, laat staan één of andere vorm van desertie. Er dient besloten te worden dat het hier gaat om twee verschillende versies.

De door u ingeroepen elementen rechtvaardigen geen internationale bescherming. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Soedan waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een ernstig reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

Het door voorgelegde nationaliteitsbewijs (met nummer 730667 dd. 29.09.1987), betreft uw identiteit en herkomst, die hier niet meteen worden betwist. U legde geen document voor dat een controle van uw reisweg mogelijk zou kunnen maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan "Dat het Commissariaat – Generaal zijn beslissing niet afdoende motiveert zoals het verplicht is ingevolge artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen."

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van

het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker voert aan *“Dat het Commissariaat – Generaal niet afdoende kan motiveren waarop het weigert de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoeker louter op basis van enkele tegenstrijdige verklaringen. (...) Dat het Commissariaat – Generaal ten onrechte heeft beweerd dat de situatie van verzoeker slechts kennelijk een familiaal en lokaal probleem van bloedwraak betreft dewelke geen internationale bescherming kan rechtvaardigen”*.

3.1.1. De Raad moet ten dezen oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 40,41,195,196 en J. Hathaway, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

3.1.2. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

3.2. Verzoeker haalt tijdens zijn tweede asielrelaas andere motieven aan. Verzoeker houdt niet langer vol dat hij zijn land verliet omwille van zijn desertie. Verzoeker ontkent dan ook zelf de waarachtigheid van zijn eerste asielrelaas wat zijn geloofwaardigheid fundamenteel hypothekeert. Verzoeker voert thans andere elementen aan gesteund onder meer op een clanconflict. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker geen enkel begin van bewijs aanbrengt van zijn voorgehouden problemen naar aanleiding van een vete tussen zijn stam en een rivaliserende stam dient te worden vastgesteld dat deze hoe dan ook niet in nexu staan met de criteria opgenomen in het Vluchtelingenverdrag. Immers verzoeker brengt geen enkel element aan dat kan aantonen dat het meer is dan een gemeenrechtelijk conflict.

3.3. Verzoeker voert thans ook politieke motieven aan. Verzoeker verklaarde dat hij *“was geen lid van politiek partij en dus niet politiek actief op die manier”* en dat zijn activiteiten bestonden uit *“Als student. Wij spraken in mijn streek (Sinnar) met mensen over allerlei maatschappelijke problemen en misbruik van onwetendheid van het volk”* en wat zijn vervolging betreft *“We organiseerden eens een conferentie en leden van de UMMA partij met de OMda en politie hebben ons toen aangehouden voor ondervraging. We (studenten) werden (na ondervraging) vrijgelaten met de boodschap te stoppen met wat we deden”* (gehoorverslag CGVS, 16.09.2009, p.4). In tegenstelling tot wat het verzoekschrift stelt blijkt hieruit geen politieke vervolging. Verzoeker legt geen enkel onderbouwd element neer ter adstructie van zijn politieke activiteiten die voor zover waarachtig, hoe dan ook zeer beperkt blijken en niet geleid hebben tot een systematische vervolging. Verzoekers asielaanvraag werd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet afgewezen *“louter op basis van enkele tegenstrijdige verklaringen”* maar omdat zijn voorgehouden problemen van familiale en lokale aard zijn en de politieke motieven die hij in het kader van zijn tweede asielaanvraag aanhaalt niet kunnen overtuigen, in het bijzonder omdat verzoeker hiervan nooit eerder gewag maakte. Overigens meende verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag zelf dat dit sociaal/politieke aspect onbelangrijk was aangezien hij bij zijn uitvoerige ondervraging naar zijn asielmotieven op de Dienst Vreemdelingen enkel zijn familiale en lokale problemen besprak. Verzoeker toonde zelf geen sociaal engagement aan. Pas in het kader van zijn tweede asielaanvraag voert verzoeker politieke redenen aan. Het laattijdige opwerpen van deze motieven ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden politieke motieven, minstens de ernst ervan, en doet deze opportunistisch voorkomen. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij om politieke redenen nood heeft aan internationale bescherming.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker was volgens zijn verklaringen niet geslaagd in het toegangsexamen tot het hoger onderwijs. Hij toont niet aan zijn land te hebben verlaten omdat hij in de negatieve aandacht stond van zijn overheid. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK